

[Eva Møller]

de kommende år, kan det så udløse meget store bevillinger til specialundervisning? Det vil vi i hvert fald gerne have afklaret.

Men generelt er vi indstillet på, at der skal ydes specialundervisning, uanset hvilken slags skole man går på, om det er en ungdomsskole, en efterskole, en husholdningsskole, eller det er i et af de mere klassiske uddannelsesforløb, hvor vi yder specialundervisning.

Vi kan også tilslutte os ændringer af den obligatoriske kommunale elevstøtte. Det var et forslag, som vi fremsatte i den tidligere regerings tid ud fra et ønske om, at uafhængigt af, hvilken kommune de boede i, skulle forældre og elever have lov til at vælge den efterskole, de havde lyst til at gå på. Det er klart, at dette tilbud naturligvis også skal gælde for de unge elever, som ikke synes, at de har lyst til at gå på en efterskole, men hellere vil have en anden form for uddannelse på det tidspunkt, et andet skoletilbud. Så det har vi ikke nogen problemer med.

Vi vil også gerne være med til at hjælpe skolerne, for vi ved jo, at netop den type skoler, vi har at gøre med her, er skoler, der uden egen skyld og næsten også uden, at man udefra kan finde nogen særlig grund til det, svinger meget i antallet af årselever. Derfor synes vi ikke, det er rimeligt at straffe de skoler, der af en eller anden uransagelig grund har et særlig lavt elevtal i 1992-93. Så vi vil gerne se på den ændrede reguleringsform.

De øvrige ændringer er rent tekniske og præciserende, som f.eks. spørgsmålet om, at der kan ydes vikardækning til forstandere og lærere i visse særlige tilfælde. Det vil vi naturligvis også være for.

Jeg har som sagt noteret mig, at forslaget koster 0,9 mio. kr. i øjeblikket, og at der ikke skulle være nogen økonomiske konsekvenser for kommuner og amtskommuner, og disse ting er vigtige for os.

Umiddelbart vil vi tilsige forslaget støtte og også en let og hurtig gang igennem udvalget.

Mariann Fischer Boel (V):

Hvis jeg prøver at kigge lidt ind i fremtiden, så tror jeg, at jeg vil afholde mig fra bemærkninger om, at man af og til kan have nødig at foretage nogle revisioner af lovgivning, som er vedtaget for ikke så forfærdelig længe siden.

Det lovforslag, som undervisningsministeren nu har lagt frem, er en ændring af højskoleloven, som vi vedtog umiddelbart inden sommerferien i år. Vi kan sådan kort opdele lovforslaget i tre elementer: Der sker en ændring af tilskud til specialundervisning, der sker en nærmere definition af betalingskommunen, og så er der spørgsmålet om at løse nogle finansieringsproblemer for nogle skoler, som kommer i klemme på grund af, at man nu omlægger tilskudsmodellen.

Med hensyn til de sidste to punkter er vi fra Venstres side meget godt tilfredse med dem; vi synes, de er fornuftige, og det er logik, at de bliver ændret.

Men med hensyn til specialundervisningstilskuddet har jeg et par bemærkninger. Der bliver nu inddraget en helt ny gruppe elever, altså unge over 18 år, og det falder, som Socialdemokratiets ordfører også nævnte det, fint i tråd med den debat, som vi lige har afsluttet. Men det er klart, at når man inddrager en ny gruppe, betyder det også, at man får en øget udgift – i dette tilfælde statslig – og den er så fra ministeriets side udregnet til at være på ca. 0,9 mio. kr.

Tilskuddet efter loven skal nu udbetales som en fast takst pr. elev, og det betyder helt klart fra Venstres side en forenkling af det, man har kendt tidligere, og det hilser vi selvfølgelig med glæde velkommen. Der står også i lovforslaget, at der bliver givet mulighed for at differentiere satsen. Man kunne forestille sig, at nogle skoler, der måske har samlet et speciale inden for et område, kan gøre det billigere pr. elev end andre skoler, og vi synes, at den ordning er glimrende, for så kan man formodentlig undgå, at der er et misbrugselement i loven.

Ministeren skriver også, at man ikke ønsker at bruge muligheden for at køre med nedsat takst i 1994. Det kunne være på grund af tidspresset, det skal jeg ikke kunne sige, men så må jeg jo konkludere, at alt andet lige vil det økonomiske pres på den ordning altså være mindre i 1995, end det er i 1994, men det må vi jo så prøve at kigge på, når vi når så vidt.

Jeg har også noteret mig, at det er i ministeriet, man nu skal visitere de unge over 18 år til specialundervisning, og jeg har spekuleret på, om der kunne være nogen problemer i det, men dér kan ministeren sikkert også afkræfte mine betænkeligheder.